

MAČJE POPOTOVANJE

Nekoč je živela muca po imenu Kepica. Vsakič znova se je zbudila v popolnoma enak dan kot vedno. Zjutraj jo je zdramilo petje treh malih

muck. Nato se je igrala z robomuckami, po igri pa so jo čakale tri pečene miši, saj to v deželi ponavljajočih se mačjih dni jedo. Že kdaj prej je razmišljala, da bi se podala v svet, k ljudem, a nekega dne je bilo odločeno.

Podala se je zdoma in hodila tri dni in tri noči. Ko je prišla do roba med deželo ponavljajočih se mačjih dni in svetom ljudi, se je zaslišal pok. Njeno mačje telesce se je razsvetlilo ter se počasi spreminjalo v človeško. Ko je prispela v mesto, je izgledala prav čudno. Saj vendar veste, da mačke ne nosijo oblačil! No, uboga reva se je, nevede da dela kaj narobe, po mestu potikala gola ter po vseh štirih. Toda v velikem mestu ni bilo nič kaj prijetno, tu si ni želela ustvariti novega življenja. Tako je odšla v drug, manjši kraj. Neka deklica ji je vrgla oblačila ter ji rekla, naj se spravi v red. Ker se mačke ne oblačijo same, je imela pri tem težave in si je obleko nadela čisto napačno. Hlače je imela obrnjene narobe in majico pretesno. Med iskanjem doma je opazila plakat, ženske ki je stala na dveh nogah. Tudi sama je poizkusila hoditi in čez čas ji je že kar dobro uspelo. A še kar je govorila v mačjem jeziku. Nekega moškega je vprašala, kje so njene tri pečene miši, a rekla je natanko to: »Mijav, pr miv miv pr, mijav?« Gospod ni vedel, kaj odgovoriti, zato je samo zbežal stran. Seveda ji pred tem ni ničesar odgovoril. Naša uboga lačna muca je hotela domov, to je bila sedaj njena edina želja. Če pa dežela ponavljajočih se mačjih dni ne bi bila resnična, ne bi ponjo poslala zaskrbljenih robomuck, ki so odprle portal, prijele Kepico za roke in vse skupaj so pristale doma.

Mucka se je naslednje jutro zdramila v udobju svojega doma, a tokrat je bila tega vesela. Nauk te zgodbe je: Ljubo doma, kdor ga ima.

Eva Letnik, 6. a